

Behandeld
Vastgesteld
Datum vaststelling 22-04-2004
Termijn
Aantal blz. + bijl. 1
Exemplaarnummer 3 van 6

Defensie

Ministerie van Defensie ²⁹

Militaire Inlichtingen- en
Veiligheidsdienst
Kabinet van de Directeur

Aan Vz en leden CVIN

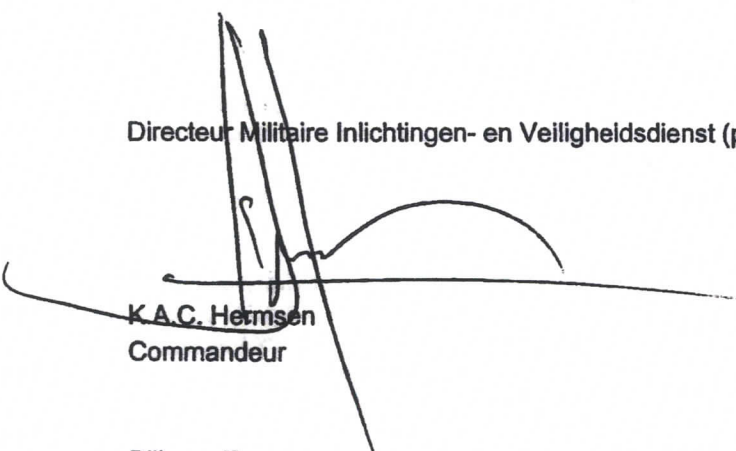
Bezoekadres:
Frederikkazerne, Gebouw 32
van der Burchlaan 31
Postadres:
MPC 58 B
Postbus 20701
2500 ES Den Haag
www.defensie.nl

Datum 22 april 2004
Ons kenmerk KAB2004005
Onderwerp Dreiginginschatting NL krijgsmacht

Steller:

Hierbij bied ik U de CVIN-bijdrage van de MIVD aan met betrekking de dreiginginschatting van operaties waaraan de Nederlandse krijgsmacht deelneemt.

Directeur Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (plv)

K.A.C. Hermans
Commandeur

Bijlage: Een

23 april 2004

Dreigingsinschatting operaties Nederlandse krijgsmacht

IRAK

Van eind oktober 2003 tot 1 april 2004 werd de militaire situatie in Irak gekenmerkt door geïsoleerde aanvallen op coalitiedoelen en ongeveer éénmaal per maand een grootschalige aanslag waarbij vooral veel burgerslachtoffers vielen. De geïsoleerde aanvallen vonden door heel Irak plaats, op lokaal niveau. Uit het patroon van de aanslagen viel geen onderlinge bevelsstructuur te onderkennen.

Een tweetal gebeurtenissen in Irak heeft sedert 1 april 2004 het hierboven geschetste vijandbeeld verandert. Allereerst was er de uitbarsting van gewelddadigheden door de revolte van de shi'itische leider Muqtada al-Sadr, waardoor voor het eerst vanuit de shi'itische bevolkingsgroep op grotere schaal geweld tegen coalitietroepen werd gebruikt. Daarnaast hebben coalitietroepen, na de dood van vier Amerikaanse beveiligingsmedewerkers, besloten het verzet in en rond de stad Falluja aan te grijpen. De operatie in Falluja heeft inmiddels tientallen Amerikaanse en honderden Iraakse levens geëist. Na het Paasweekeinde hebben 'onderhandelingen' geresulteerd in een tijdelijk staakt-het-vuren. Sindsdien lijkt er een patstelling te zijn ontstaan waarbij zo nu en dan het geweld rond en in Fallujah weer opblaait.

In Zuid-Irak escaleerde de veiligheidssituatie na de arrestatie op zaterdag 3 april van een naaste medewerker van de stokebrand Muqtada al-Sadr door VS-eenheden. Tegen deze persoon (en Muqtada al-Sadr) loopt al langere tijd een arrestatiebevel wegens mogelijke betrokkenheid bij de moord op de shi'itische geestelijke al-Khu'i in april 2003. In verschillende steden organiseerden aanhangers van de Sadr-partij demonstraties, die in sommige gevallen uitmondten in gewelddadigheden met doden en gewonden onder zowel de Iraakse bevolking als Coalitietroepen en SFIR-eenheden.

De *Coalition Provisional Authority* (CPA) noemde deze gewelddadige reactie van Muqtada al-Sadr onaanvaardbaar en kondigde aan hem te arresteren dan wel te doden. De grootste ongeregelde vonden plaats in Bagdad, Najaf, Kerbela en Kut. Ook in het gebied van verantwoordelijkheid van de *Multi National Division South East* (MNDSE) deden zich schermutselingen voor tussen Sadr-aanhangers en SFIR-eenheden. De ergste gewelddadigheden deden zich voor in de steden Nasiriyah en Amarah.

Hoewel het geweld vanuit de aanhang van Muqtada al-Sadr is afgenomen vinden in het operatiegebied van de MNDSE nog wel enige aanslagen per dag plaats die toegeschreven kunnen worden aan deze aanhang. Ook in de provincie Muthanna hebben zich de afgelopen tijd enkele geweldsincidenten voorgedaan tegen coalitietroepen (CT) / *Stabilisation Force in Iraq* (SFIR) in de provincie Muthanna. In het gebied van de *Multi National Division Central South* (MNDSCS), met name in al-Sadr's machtsbasis Kufa (nabij Najaf) en in het nabijgelegen Karbala, worden eveneens nog aanslagen op de aldaar gelegerde coalitietroepen gepleegd. Militair gezien is de beweging van al-Sadr, met de omsingeling van Najaf door Amerikaanse troepen, evenwel ingesloten.

Hoewel de omvang van de aanhang van Muqtada al-Sadr in de provincie Muthanna nog steeds als beperkt wordt ingeschat moet de dreiging die er vanuit gaat niet worden onderschat. Er moet de komende tijd nog terdege rekening gehouden worden met incidentele aanslagen tegen CT/SFIR personeel en locaties. De vermoedelijk voortdurende aanwezigheid in de Nederlandse *Area of Responsibility* (AOR) van radicale Sadr-aanhangers van buiten de provincie Muthanna draagt bij aan dit dreigingsbeeld.

Het is nog onduidelijk hoe en in welke mate deze Sadr-aanhangers zullen reageren op toekomstige ontwikkelingen, zoals een (gewelddadige) ontmanteling van de Sadr-milities en uitschakeling van hun voorman Muqtada al-Sadr door CT. Er moet echter rekening mee worden gehouden dat dergelijke ontwikkelingen op grote schaal anti-coalitie activiteiten in de diverse provincies in de AOR van MNDSE, waaronder Muthanna, tot gevolg kunnen hebben.

Grootschalige aanslagen in Irak, zoals die met *Vehicle Born Improvised Explosive Device* (VBIED), worden toegeschreven aan zogenaamde *Foreign Fighters* (FF), die banden met internationale terroristische bewegingen onderhouden. Bij een vijftal VBIED aanslagen, waarvan enkele bevestigd zijn als zijnde zelfmoordaanslagen, in Basra en de zuidelijk van Basra gelegen plaats Zubayr zijn op 21 april jl. tientallen mensen gedood, en een groter aantal personen gewond geraakt. De inzet van 'zelfmoord VBIEDs' en hiermee dus dit soort niets en niemand ontziende activiteiten van terroristische groeperingen is nog niet eerder voorgekomen in Basra waardoor men kan spreken van een zorgelijke ontwikkeling.

Huidige status wederopbouw Iraakse veiligheidsorganisaties.

Overeenkomstig het zgn. *Security Sector Reform* (SSR)-programma zijn diverse Iraakse veiligheidsorganisaties, zoals strijdkrachten, grensbewaking en politie, opgericht. Het voor deze diensten geselecteerde Iraakse personeel moet worden opgeleid, getraind en tijdens de uitvoering van hun werkzaamheden worden begeleid en ondersteund tot het moment waarop deze diensten zelfstandig hun taken kunnen uitvoeren.

De Iraakse veiligheidsorganisaties zullen op de datum van de bestuursoverdracht, 30 juni a.s., niet voldoende toegerust zijn voor het zelfstandig uitvoeren van hun taken. De *Coalition Provisional Authority* (CPA) deelde eind maart mede dat het nog op zijn minst een jaar zal duren voordat het gewenste peil van opleiding, rekrutering en uitrusting bij deze veiligheidsorganisaties is bereikt. Dit houdt in dat een eerdere, door de CPA ingestelde, tijdlijn moeten worden aangepast. De initiële tijdlijn ging er van uit dat *local control* door de Iraakse veiligheidsorganisaties op 1 april 2004 zou worden bereikt. In de nu aangepaste tijdlijn wordt dit gesteld op eind juni a.s. Ook de overgang naar *regional control*, waarbij de veiligheidsorganisaties zelfstandig op provinciaal niveau moeten kunnen opereren, komt hierdoor onder druk te staan en zal in de nu aangepaste tijdlijn niet voor het eind van 2004 kunnen plaatsvinden. Hiermee zal de mogelijkheid tot een landelijk zelfstandig optreden van de diverse veiligheidsorganisaties niet voor 2005 te verwachten zijn.

De recente onrustige veiligheidssituatie in Irak, speciaal rondom Falluja en Muqtada al Sadr en zijn Mahdi-leger, heeft een (verder) vertragend effect gehad op de voortgang van het SSR programma. Dit effect geldt niet alleen voor de tastbare aspecten, zoals een vertraging in het opleidingsprogramma en het verstrekken van uitrusting, maar ook voor de minder tastbare aspecten van de voortgang van het SSR programma. Wat dit laatste betreft zijn in de afgelopen weken tekortkomingen van de Iraakse veiligheidsorganisaties duidelijker aan het licht gekomen. Hoewel er in regionaal opzicht en ook tussen de diverse diensten verschillen in optreden zijn te onderkennen, kan in het algemeen gesteld worden dat de loyaliteit aan tribale en /of politieke groepering en het soms corrupte karakter van delen van het veiligheidspersoneel een belemmering vormen voor een éénduidig Iraaks antwoord op de huidige en toekomstige veiligheidsproblemen.

Naarmate de Iraakse veiligheidsorganisaties in Irak worden uitgebouwd en zelfstandiger zullen gaan optreden, zal een aantal nu al knellende zaken pregnanter naar voren komen, zoals de coördinatie tussen de veiligheidsorganisaties (en coalitietroepen) en de toekomstige rol van de nog in Irak opererende milities. Hierdoor zal een intensieve coördinatie tussen de Iraakse diensten en de CT/SFIR de komende tijd van groot belang zijn. Een belangrijk middel om de coördinatie in Zuid-Irak tussen de veiligheidsorganisaties en CT/SFIR te bevorderen zijn de op te richten *Provincial Joint Co-ordination Centres* (PJCC's). Binnen deze provinciale veiligheidsorganen is zowel personeel van de diverse Iraakse veiligheidsorganisaties als CT/SFIR personeel werkzaam, waardoor op een snelle manier coördinatie kan plaatsvinden tussen en met de diverse hulp- en veiligheidsorganisaties. De coördinatie tussen de veiligheidsorganisaties op provinciaal niveau d.m.v. de PJCC's staat evenwel nog in de kinderschoenen. Het opstellen en uitvoeren van provinciale 'noodplannen', voor het geval zich grootschalige incidenten voordoen, zal vooralsnog moeten worden ondersteund door CT/SFIR.

In Irak zijn verschillende (aan politieke- en tribale groeperingen verbonden) milities betrokken bij de handhaving van orde en veiligheid. Er zou recentelijk een voorlopig akkoord bereikt zijn over de ontmanteling van deze irreguliere milities. Alle Iraakse (irreguliere) milities moeten hun wapens inleveren en na de bestuursoverdracht op 30 juni a.s. deel gaan uitmaken van de reguliere Iraakse veiligheidsorganisaties, zoals het nieuw te vormen Iraakse leger of politiekorps. De twee grootste gewapende milities in Irak, de Badr-organisatie (de paramilitaire tak van SCIRI) en de Koerdische *peshmerga*, zouden in principe ingestemd hebben met hun ontmanteling. Militieleden die niet geïncorporeerd worden in de reguliere veiligheidsorganisaties, kunnen gebruik maken van een afvloeiingsregeling. De instemming van de twee belangrijkste milities in Irak met een ontmanteling en de incorporatie hiervan in de reguliere veiligheidsorganisaties is bemoedigend. Het is niet geheel duidelijk of de talloze kleinere milities in Zuid-Irak dit voorbeeld zullen volgen. De implementatie van dit akkoord zal een heikel punt zijn. Hierbij moeten gewelddadigheden tussen CT / SFIR en deze te ontwapenen milities niet worden uitgesloten. De recente ontwikkelingen rondom Muqtada al-Sadr en zijn milite zijn hierin illustratief. Voor het slagen van een dergelijke ontmanteling van de milities is het bieden van een aantrekkelijk bestaansalternatief een eerste vereiste. Gezien de hoge werkloosheid in Irak is een onzeker bestaan als ex-militielid op dit moment niet aantrekkelijk.

Politieke situatie

De Iraakse politieke en religieuze leiders werden verrast door het Amerikaanse militaire offensief in Falluja en de arrestatie van de naaste medewerker van Muqtada al-Sadr. In hun initiële reacties gaven zij aan beide acties als provocatief en onnodig te beschouwen, en het gevolg van een verkeerde Amerikaanse inschatting.

Binnenskamers echter kan Muqtada al-Sadr op weinig steun rekenen van de verschillende geestelijke en politieke leiders van de shi'itische bevolkingsgroep, aangezien hij door zijn eigenzinnige optreden veel leiders van zich heeft vervreemd. Zelfs zijn geestelijk leidsman, ayatollah al-Ha'iri die in Iran verblijft, heeft al meermaals aangegeven dat Muqtada al-Sadr zich moet schikken naar de huidige stand van zaken. Ook Ali al-Sistani, die als meest prominente geestelijk leider de houding van de shi'itische bevolkingsgroep wezenlijk beïnvloedt, kan weinig waardering opbrengen voor deze politieke stokebrand. Hij maande de shi'ieten de rust te bewaren en problemen via onderhandelingen te beslechten. Net als de andere shi'itische leiders streeft hij naar het vertrek (op termijn) van de Coalitie en de shi'itische dominantie van de politieke arena in Irak, maar wel op vreedzame wijze. Alle shi'itische leiders beschouwen het optreden van al-Sadr als een obstakel voor deze ambitie, omdat diens optreden de betrekkelijke eendracht van de shi'ieten ondermijnt en de (wankel) politieke stabiliteit bedreigt. Tegelijkertijd schrikken zij op dit moment ervoor terug om zich demonstratief uit te spreken tegen al-Sadr. Immers dit zou inhouden dat zij de shi'itische solidariteit tegen de 'buitenlandse bezetting' doorbreken en als 'collaborateurs' van de 'buitenlandse bezetter' beschouwd kunnen worden. Derhalve geven de politieke en religieuze shi'itische leiders er vooralsnog de voorkeur aan goeddeels langs de zijlijn te blijven staan.

Dit laat onverlet dat de aanhang van Sadr vooral te vinden is onder de grote groep van slecht opgeleide en vaak werkloze jongeren. Zij laten zich in mindere mate leiden door de rationele overwegingen van leiders als Sistani, maar willen een directe verbetering van hun situatie zoals hen wordt voorgespiegeld door Muqtada al-Sadr. Veel van hen zijn meelopers die door de kleine, aan al-Sadr toegewijde, harde kern vrij gemakkelijk te mobiliseren zijn voor demonstraties. Het werkelijke gevaar echter schuilt in de mogelijkheid dat ook een deel van de gematigde aanhang van SCIRI, Da'awa en Sistani kan radicaliseren en overgaan tot gewelddadige activiteiten, indien de situatie verder escaleert (bijvoorbeeld door een bloedige arrestatie van Muqtada al-Sadr). Het momenteel nog immer aanwezige draagvlak onder de shi'itische bevolking voor een coöperatieve houding tegenover de Coalitie zou dan ernstige afbreuk lijden.

Voorts hebben al deze gebeurtenissen de toch al beperkte interne cohesie van de *Iraqi Governing Council* (IGC) onder zware druk gezet. Zowel shi'itische als sunnitische leden hebben bedreigd hun werkzaamheden op te schorten. De IGC is zich terdege bewust van het feit, dat haar legitimiteit en gezag als Iraaks bestuursorgaan beperkt is. Evenmin is zij er in geslaagd zich tot een waarlijke eenheid te ontwikkelen, waardoor een slagvaardig optreden tot dusver ontbrak. Van (Amerikaanse) CPA-zijde toonde men de afgelopen weken weinig vertrouwen in de IGC die bij zwaarwegende beslissingen, zoals bij het offensief in Falluja en de arrestatie van de Sadr-medewerker, werd genegeerd.

Het resultaat van dit alles is tweeledig. In de eerste plaats vertoont de IGC in de huidige crisissituatie ontbindingsverschijnselen. Sommige leden dreigen met ontslag, terwijl andere leden initiatieven en mogelijke oplossingen voor de situatie in Falluja en rond Muqtada al-Sadr aandragen. Rode draad in die voorstellen is een onmiddellijk staakt-het-vuren en het starten van gesprekken met zowel de opstandelingen in Falluja als met Muqtada al-Sadr. Laatstgenoemde zou mogelijk uitstel van arrestatie aangeboden worden in ruil voor het ontbinden van het Mahdi-leger (dan wel omvormen tot een civiele organisatie), in de hoop hem daarna (weer) te kunnen isoleren en zijn nu groeiende imago als 'kampioen van shi'ietisch verzet' tegen te gaan. Zijn arrestatie zou later kunnen plaatsvinden, na de bestuursoverdracht op 30 juni. Of deze politieke regeling echter aanvaardbaar is voor de CPA, en of Muqtada al-Sadr zich ook daadwerkelijk hiernaar schikt, valt nog te bezien.

In de tweede plaats kunnen de recente ontwikkelingen gevolgen hebben voor het - grotendeels achter de schermen plaatsvindende - overleg over het interim-bestuursorgaan dat op 30 juni formeel het gezag moet overnemen. Er zullen vraagtekens gesteld worden bij de optie van een 'IGC-plus', d.w.z. een uitgebreide IGC, naast de door VN-gezant Brahimi voorgestelde premier en drie vice-presidenten. Het rommelige optreden van de IGC, en enkele van haar leden, zal de twijfels over de capaciteiten enkel hebben doen toenemen. Hoe dan ook zal het een zware taak zijn voor het beoogde interim-bestuursorgaan om meer dan symbolische macht uit te oefenen, hetgeen door de bevolking niet onopgemerkt zal blijven. In veel ogen zal de 'Amerikaanse bezetting' aldus voortduren, zeker indien zij dezelfde personages (in andere functies) ziet terugkeren.

Stand van zaken Muthanna

In Muthanna is de Sadr-aanhang niet groot. Ook na de ongeregelde heden in omliggende provincies is deze situatie niet veranderd. In de steden Rumaythah en Samawah is een kleine groep volgelingen aanwezig. Naar het zich laat aanzien hebben Sadr-aanhangers een paar kleinschalige aanslagen gepleegd in Muthanna. De beschieting van het CPA-gebouw in Samawah eerder deze maand en het daarop volgende vuurgevecht met een NL-patrouille kan, gezien de *modus operandi*, met redelijke zekerheid worden toegeschreven aan deze groep. Over de rest van de beschietingen, waaronder de mortieraanvallen richting het Japanse kamp enkele weken geleden en het Nederlandse kamp deze week, bestaat minder zekerheid, maar zijn mogelijk eveneens gerelateerd aan deze beweging. Ook bij de recente arrestaties in de omgeving van de steden Rumaythah en Khidr, gaat het wellicht om Sadr-aanhangers.

Tot dusver zijn de reacties en het optreden van het plaatselijke bestuur en veiligheidsorganisaties in Muthanna op de ontwikkelingen van de afgelopen twee weken bemoedigend te noemen. Oprechte pogingen van de gouverneur, overige lokale bestuurders, stamleiders en politieke leiders om de bevolking rustig te houden en geen aansluiting te laten zoeken bij radicale Sadr-aanhangers, hebben een positief resultaat gehad. Niettemin blijft het mogelijk dat - net als elders in Zuid-Irak - kaderleden van de Sadr-beweging erin slagen de latent aanwezige (sociaal-economische) ontevredenheid onder de bevolking te kanaliseren in onstuimige demonstraties die gepaard kunnen gaan met geweld.

BOSNIË-HERZEGOVINA

In het verleden is op de Balkan met name Bosnië-Herzegovina een tolerante omgeving gebleken voor extremistische groeperingen en (niet-gouvernementele) organisaties die sympathiseren met onder meer het al-Qa'ida netwerk. Er zijn aanwijzingen dat Bosnië-Herzegovina nog steeds als een zogenaamde *safe haven* fungeert waar vermeende terroristen kunnen equiperen en bevoorraden. Ook wordt verondersteld dat zich daar aan al-Qa'ida gelieerde *sleeper cells* bevinden.

In het geval van terroristische acties op de Balkan zal de Amerikaanse presentie waarschijnlijk als primair doel worden gezien, waarbij het niet valt uit te sluiten dat (gecoloceerd) Nederlands personeel slachtoffer zou kunnen worden. De terroristische dreiging in Bosnië-Herzegovina en Kosovo, waar Nederlandse militairen werkzaam zijn op het hoofdkwartier van KFOR, wordt onveranderd als LAAG tot MATIG ingeschat. Voor Macedonië, waar Nederlandse eenheden (KMar) en politiepersoneel actief zijn binnen de EU-politiemissie Proxima, wordt deze nog steeds als LAAG ingeschaald. Hoewel met aanslagen voortdurend rekening dient te worden gehouden, is er op basis van de huidige vrijgegeven informatie dus geen sprake van een verhoogde terroristische dreiging.

Tot op heden hebben geen aanslagen of andere tegen SFOR gerichte gewelddadige acties plaatsgevonden. Door ontwikkelingen op de Balkan – zoals de aanhouding van prominente vermeende oorlogsmisdadigers, de zgn. PIFWC's – of elders ter wereld – met name in het Midden-Oosten – zou de dreiging echter kunnen oplopen.

Op 1 april jl. raakten zowel priester Jeremija Starovlah als zijn zoon Aleksandar ernstig gewond toen SFOR-eenheden zich, in een poging de voortvluchtige Radovan Karadzic te arresteren, toegang probeerden te verschaffen tot de Servisch-Orthodoxe kerk in Pale, waar naar verluidt de voormalige Bosnisch-Servische president zich had verborgen. In reactie op het gewond raken van vader en zoon Starovlah betoogden later op die dag ongeveer tweeduizend mensen in Pale. Ondanks herhaaldelijke steunbetuigingen van Bosnische Serviërs aan het adres van hun voormalige leider is het onwaarschijnlijk dat de spanning ingrijpend zou oplopen indien SFOR-eenheden erin zouden slagen Karadzic te arresteren. Ook het mogelijke overlijden van Aleksandar Starovlah, die onlangs gewond raakte in Pale, zal nauwelijks van invloed zijn op de algehele situatie in Bosnië-Herzegovina. In dat geval zal het protest zich manifesteren in betogingen in de Bosnisch-Servische republiek (RS) en mogelijk beperkte lokale acties tegen de IG en SFOR ten tijde van de begrafenis.

Aangenomen wordt dat de recente zoekactie in Pale is bedoeld om de voormalige Bosnisch-Servische leider onder druk te zetten en in kaart te brengen welke (Bosnisch-) Servische en Montenegrijnse structuren reageren op een dergelijke operatie. Er zijn indicaties dat de Amerikaanse en Britse SFOR-componenten in toenemende mate voorbereidingen treffen, die lijken te wijzen op een spoedige aanhouding van met name Karadzic.

Na de inter-etnische onlusten in Kosovo van medio maart jl. is de situatie in de Servische provincie enigszins gestabiliseerd, maar geldt deze onverminderd als fragiel. UNMIK en KFOR hebben politieke

druk uitgeoefend op de etnisch-Albanese politieke leiding, waarbij het Hoofd van het VN-bestuur over Kosovo (UNMIK), Harri Holkeri, een herenakkoord zou hebben gesloten met de premier van Kosovo, Bajram Rexhepi. Hierbij zou zijn overeengekomen dat tot eind april door de etnische Albanesezén géén grootschalige demonstraties zullen worden georganiseerd, dit om de (relatieve) rust in de provincie te laten terugkeren. Teneinde het democratische proces niet te belemmeren, zouden wel kleine, vreedzame demonstraties zijn toegestaan.

Dat neemt niet weg dat de politieke betrekkingen tussen de internationale presentie en de etnisch-Albanese leiding door de recente ontwikkelingen verslechterd zijn. Volgens hen is UNMIK verantwoordelijk voor de frustratie onder de etnisch-Albanese bevolking die de aanleiding zou hebben gegeven tot de uitbarsting van geweld. De onlusten hebben aangetoond dat ondergrondse etnisch-Albanese structuren nog steeds in staat zijn om in korte tijd hun netwerken te mobiliseren. Zonder enige twijfel komen deze netwerken in belangrijke mate overeen met de ten tijde van de strijd tegen de Serviërs gevestigde UCK-structuren, zoals bijvoorbeeld werd geïllustreerd door de hoofdrol van veteranenorganisaties (ShVL) bij de geweldsuitbarstingen.

Het gevaar dat (kleinschalige) incidenten in Kosovo automatisch een etnische lading krijgen, blijft aanwezig. Tegen deze achtergrond zullen UNMIK en KFOR ervoor moeten waken dat hun reactie op nieuwe incidenten door één van beide bevolkingsgroepen als partijdig kan worden uitgelegd. In dergelijke gevallen bestaat de kans dat demonstraties en/of aanslagen zich (direct) zullen richten tegen de internationale presentie.

AFGHANISTAN

De veiligheidssituatie in Afghanistan is onverminderd onzeker en gespannen. De terroristische dreiging blijft hoog en de *Opposing Militant Forces*, de verzamelnaam voor strijders van Taliban, Hezb-e Islami en al-Qa'ida zijn nog steeds op grote schaal actief, vooral in de zuidelijke en zuidoostelijke provincies van het land. Momenteel worden nog steeds grootschalige operaties die deel uitmaken van *Operation Enduring Freedom* uitgevoerd, die erop gericht zijn het bergachtige grensgebied tussen Afghanistan en Pakistan te zuiveren van oppositionele strijders.

In de veiligheidssituatie in Kabul hebben zich de laatste weken geen wezenlijke veranderingen voorgedaan. Ondanks een groot aantal dreiginwaarschuwingen hebben zich geen zelfmoordacties meer in de stad voorgedaan. Het normbeeld is dientengevolge niet gewijzigd. De terroristische dreiging blijft hoog evenals het aantal meldingen van pogingen om explosieven en raketten de stad binnen te brengen. Ook worden regelmatig pogingen onderkend om posties rond de stad gereed te maken voor het afvuren van raketten op Kabul en de aan de rand van de stad gelegen ISAF-kampementen.

Rond de stad zijn nog steeds de *Opposing Militant Forces* aanwezig en actief. In de vooravond van 13 maart jl. werden twee raketten afgevuurd, die op ongeveer één kilometer van het hoofdkwartier van ISAF insloegen, waarbij één raket wel en de andere niet detoneerde. Het lijkt wél duidelijk dat de maatregelen die ISAF treft op het gebied van gerichte patrouillegang, veiligheidsmaatregelen en inlichtingenvergaring het aantal incidenten gunstig beïnvloeden.

Sinds de ontplooiing van het AH64/Apache-helicopterdetachement in Kabul hebben zich inmiddels twee incidenten voorgedaan waarbij telkens op één van de helicopters is geschoten. Het eerste geval betreft naar alle waarschijnlijkheid een licht stuk *Anti Aircraft Artillery (AAA)* en in het tweede geval lijkt voorsnog sprake te zijn van klein-kaliber-/geweevuur. In beide gevallen is geen sprake geweest van schade of gewonden. Beide incidenten zijn op zich goed te verklaren uit de loop van de gebeurtenissen waarop ze volgden.

Het *Disarmament, Demilitarisation and Repatriation*-programma en het *Heavy Weapon Cantonment*-proces verloopt met wisselend succes. De regering wil de programma's vóór de verkiezingen afgerond hebben. Op verschillende plaatsen in het land vindt echter steeds meer obstructie plaats. Zo is in de invloedssfeer van Abdur Rashid Dostum in Noord-Afghanistan een regelrecht conflict uitgebroken tussen Dostum zelf en enkele ondercommandanten in het door hem gecontroleerde 8^e legerkorps, die hebben aangegeven zich loyaal te willen opstellen ten opzichte van de centrale regering van president Karzai in Kabul. Dostum wil daarentegen zelf de volledige controle over alle eenheden uit het legerkorps behouden en wil geen directe onderwerping aan Kabulse bevelen toestaan. Elders in het land (bijvoorbeeld in Herat) spelen soortgelijke kwesties.

ISRAËL/UNTSO

De situatie op zowel de Golan Hoogte als in Libanon is relatief stabiel. Met UNDOF/UNTSO in de rol van supervisor zetten alle betrokken partijen zich in om zoveel mogelijk de rust te bewaren rond de Golan Hoogte. Eventuele hervatting van overleg over een regeling van de Golan met Syrië wordt door Israël op de lange baan geschoven. De aangekondigde terugtrekking uit de Gaza Strook heeft voor Israël prioriteit, waarvan ook de situatie op de westelijke Jordanoever niet los van kan worden gezien. Voorts blijft Syrië een matigende invloed uitoefenen op de activiteiten van Hezbollah in het Libanees-Israëliësch grensgebied. Druk van de VS op Syrië (en via Syrië richting Iran) speelt hierbij een grote rol. Syrië kan zich ook gezien het risico voor de eigen veiligheid niet permitteren dat er zich complicaties / escalatie in deze regio voordoen. Niettemin is Hezbollah bij machte om incidentele acties uit te voeren in het omstreken gebied van de Shebaa-boerderijen, dat Israël als restant bezet.

Mede in het licht van de recente liquidaties van de Hamas-leiders blijft in Israël de kans op terreuraanslagen nadrukkelijk bestaan. Er zijn geen indicaties van een expliciet tegen Nederlandse belangen, c.q. Nederlandse UNTSO-waarnemers gerichte dreiging.

MOLDAVIË

De in de deelrepubliek Trans-Dnjestrië aanwezige grote voorraden Russische wapens en munitie vinden nog steeds hun weg naar de illegale wapenhandel en vanuit daar mogelijk naar allerlei criminele en terroristische groeperingen. Ondanks allerlei internationale afspraken over een toekomstige terugtrekking van Russische roepen en materieel, verloopt dit proces nog steeds uiterst traag. Er is op de korte termijn nog steeds geen zicht op een oplossing voor het probleem met betrekking tot de uiteindelijke status van Trans-Dnjestrië. Veel zal daarbij afhangen van een gezamenlijke aanpak van de Russische Federatie en de Europese Unie.

NEDERLANDSE ANTILLEN EN ARUBA

De dreiging op het gebied van subversie, sabotage en terrorisme tegen Nederlandse en Amerikaanse militairen wordt voorsnog als laag ingeschat. Hoewel op de eilanden veel illegale Arabieren aanwezig en er sprake zou zijn van diverse connecties met terroristische organisaties, zijn er nog geen aanwijzingen dat aanslagen worden gepland.

Bedreigingen door criminelen aan het adres van militairen vanwege hun rol bij drugsbestrijding komen slechts zelden voor.